

תינו קמת פנים

איש צעיר, האם אתה רוצה לעשות קאריירה פוליטית?
 אם כן, הגה כמה עצות:
 ואל תלך לצה"ל. זה בינובו זמן. מצא לך סיבה טובה כלשהי להיפטר מן הצהר הזאת. אך דאג שזה יהיה רישמי ולגיטימי. לך לאוניברסיטה. אם אין לך חשק ללמוד, אל תלמד. גם זה כוונתו. כוונתו. כחיים הפוליטיים, ידע והשכלה אינם אלא עומס מיותר. הצטרף לאגודת הסטודנטים. היה עסקן זוט. שם יתחיל העיסוק שלך אל ההצלחה. אל תתעסק בעסקים של מהיכבך, כמו שכר-לימוד, תוכנית-לימודים ושטויות כאלה. מזה לא תצמח לך כל תועלת.
חפש את הערבים.
 יש ערבים, ברוך השם, יש. בכל אוניברסיטה. בטכניון. בבאר-שבע. בביראצ'ון. יש ערבים, יש מה לשנוא, יש נגד מי להסית.

והנה המיבחן: עזיב למצוא משהו מרשים, כדי להוכיח את שינאתך התהומית וההרליק את הסאדיום החכוי כלככות רבים.
 דרוש לגרש מן האוניברסיטה כל ערבי שאינו מנשק את המוזהה. לכתוב את הלשון לכל ערבי המעז להשתמש בשפת-המרצ' חים בקמפוס. לסרס. על פי חוק, כל ערבי המקיים יחסי-מין עם סטודנטית יהודיה, משהו. העיקר שיהיה עסיסי. כתוב לראשיה-הממשלה. שלח איגרת ל- נשיא. ערוך הפגנה לפני לישיבתו של הרקטור. הרבץ מכות לכמה ערבים. ובעיקר: ערוך מסיבת-יעותי נאים.

מכאן והלאה יסתדר הכל מעצמו. הצעתך תזכה בכותרות ראשיות. יזמינו אותך ל- עלי כותרת. יראיינו אותך ברדיו. המאפיה השמאלית תעלה עליך. הארץ תדבר עליך. אתה תיבחר ליו"ר אגודת-הסטודנטים שלך. חרף ועמם וקניאתם של מתחרייך. סמכו על רעיונות באנאליים כמו גירוש הערבים מן הארץ. אתה תהפוך יו"ר התר אחדות הסטודנטים הארצית. משם תעלה מעלה-מעלה. תהיה מזכיר הסניף של המיפלגה. תיבחר לתרכו. בבחרי רות הבאות תהיה מועמד לכנסת. במקום בטוח. עוד שנתיים-שלוש, ואתה שר. ואחר זה, מי יודע? אחרי המלחמה הבאה, כאשר יודח ראש-הממשלה הנוכחי ביגלל המחול הגדול, איש כמותך יוכל לתת את עינו גם במישרה הרמה ביותר.
ובכן — לעבודה! עזיב, ישראלי! התפנה, ערבי!

האם המתכנן הזה מזכיר לך משהו?
 כמובן, אין הוא חדש. הוא עתיקי-יומין, כימי האנושות עצמה. לאחרונה זה הצליח במרכז אירופה, בשנות ה-30'. הערבים היו אז יהודים, אבל חוץ מזה היה אותו הדבר. התפללות קטנה על מעורר-הסטודנטים היהודיים, זריקת כמה יהודונים עלובים מחלור-נות הקומות הגבוהות, שריפת כמה ספרים יהודיים — והופ, היתה קאריירה. זהו הפרויקט.

אין צורך בכישרון. אין צורך במיטען רעיוני. אין צורך בשכל. גם מטומטם יכול להצליח בכך. בעצם, ככל שאתה מטומטם יותר, הצלחתך מובטחת יותר. אם אתה עדיין מפקפק, אם שרד בליבך ספק כלשהו לגבי יעילות השיטה — הסתכל-נא סביבך. מזה עשר שנים, זוהי הדרך שבה עושים אנשיליכוז צעירים את הקאריירה שלהם. כמה מהם יושבים בכנסת. אויטוטו הם יהודים שרים. זה הולך. זה מצליח. הזורק, פן יקרובו אותך!

יש לך מתחרים. מדינת-ישראל אינה תושיה ודימיין. השבח לאל, צעירים יהודים, זה קרה בבאר-שבע. יש שם אור

האם בשביל זה שפכנו את דמנו? גב שם יש רקטור קל-דעת. הוא פירסם הודעה בגנות מחוללי-המהומה. הערבים צודקים, אמר. גם הוא, הרקטור, לא היה רוצה לגור מאחורי דלת המקושטת בצלב. להבא תסיר הנחלת הטכניון עצמה את המזוזה מן החדרים הנמסרים לערבים. זה מאוחר מדי. הקאריירה של עזיב מנהיג לאומי מזהיר החלה.

א זה הן רק החוליות האחרונות בשרשרת רצופה ומפוארת. בירושלים ובחשיפה תבעו מנהיגי הסטודנטים, בשעתו, לגרש את כל הסטודנטים הרבניים. אחרי שאלה סירבו לקחת חלק בשמירה-העצמית על המעונות, היו קצת מכות, קצת מהומות,

תיגרה בין סטודנטים יהודים וערבים בקמפוס הירושלמי

נשואית-ערובת. חילוקי הגזע. שמד. געוואלץ!
 אברהם-כנסת יהודה בן-מאיר קיבל את המכתב, וקפץ ממושבו המרפודי-הטיב כי נשור-נחש. האמנם? היתכן? ערבים ו- יהודיות? אוה! מסיבת-עיתונאים. מיברקים לכל עבר. שאילתות. הצעות הדופות לסדר-היום. כותרות! אורגאום של כותרות! הרקטור של האוניברסיטה ניסה לדחות את העניין בכוח. "עושה-צרות מיקצועי". כך הגדיר את הבחור שחולל את הסערה. **רקטור תמים! בואי לו לנצור את לשונו! כי הבחור היה יעני גדודות. לפניו קאריירה מזהירה. כאשר יישב הכחור, עז כס שרי החינוך, יתחרט הרקטור עז מה שאמר!**

חבור מבאר-שבע הצליח, אבל הרי בחור מנווה-שאנן שם אותו בכיס הקטן. לחיפאי היה רעיון מכריע חדרים. יש מעונות לתלמידי הטכניון. המשקוף של כל חדר מקושט במוזהה. באחדים מן החדרים האלה גרים סטודנטים ערביים. הם הסירו את המזוזה מדלתות חדריהם. סיפור עסיסי ממש. הנשמע כדבר הזה? **סטודנטים מחללים את קודשי האומה! עוקרים את המזוזה הי מקודשות! מעזיבים את עמנו! יורקים על כג הוקר לנו! פוגעים בזכרים של שישה המדיינים.** מיכתבים למיירמה. ועקות-מהאה. מסיי בתעיתונאים. כותרות שמנות. המוני ישראל מזדעזעים. לאן הגענו!

יכולו להצטרף אל אמנון לין בכנסת. רעיון מבריק היה לטודנט בעל-תושיה. שיום את המחאה נגד קבלתו ללימודים של הצעיר הערבי, שהטמין בשעתו פצצה בקפטריה של האוניברסיטה. הלה נשפט. ריצה את עונשו והגיע — הפלא ופלא! — למסקנה שהוא רוצה ללמוד דווקא באוניברסיטה העברית. אדם נורמלי יכול לחשוב כי זהו ניצחון קטן, אך משמעותי, לי מדינת-ישראל. אך לעסקן המבקש לעשות קאריירה סטודנט-ישראלית, זוהי הודמנות-פז לפרוץ אל הכותרות. **וכן הלאה וכן הלאה. לא נותקה עוד השלשלת. שבכך דור ודור יש מחזור חדש של צעירים שאפתנים, שלמדו את הטריוק.**

יש כאן תענובה, שאיש עדיין לא הצליח לפענחה. בכל העולם פונים הסטודנטים שמאלה.

הסטודנטים האמריקאים הפכו את היר מדינה בתקופת מלחמת ויאט-נאם, הצר פתים חוללו כימט-מחפכה במאי 1968 למען האחרונה והשיויון. הגרמנים הקימו מחתרות של טרור, היפאנים עורכים קרי-בות-דמים עם המיטרה כדי לחסל מיטר דים אקולוגיים. המצרים מנהלים תעמולה נגד הקו הימני של אל-סאדאת. הדרום-אמריקאים מתענים במחנות-ריכוז פאר-שיסטיים בחצי תריסר ארצות. הסינים חוללו את מהפכת-התרבות. יש שמאל ראציונלי ומטורף, מימסדי ורדיקלי, בלתי-אלים וטרוריסטי, רפורמיסטי ומהפכני, שור-חר איכות-הסביבה ולוחם בדיכוי המיעור-טימ, אנרכיסטי ומפייסטי. איני יודע מה המצב בדרום-אפריקה וברודויה, אך בארצות שאנו רגילים להשוות את עצמנו אליהן, שולטת בקמפוסים מגמה שמאלית. **ורק בישראל, המצב הפוך. כאן שודט הימין בכיפה.**

זה לא התחיל תמולי-שילשום. זמן רב לפני שמישהו חלם על האפשרות שהליכוז יגיע לשילטון במדינה, כבשו אנשי גח"ל והליכוז את השילטון במוסדות הסטודנ-טים. בקמפוסים התחולל המהפך שנים אחדות לפני שזה קרה במדינה כולה. **נביאיוזועה יכוז לטעון: מה שיי קורה היום בקמפוס, יקרה מחר במדינה.**

לכן כדאי לשים לב למה שמתרחש בקמפוסים. לשים לב ולחרוד. **כי שם לא ניצח הימין המתון, הישמרני, האחראי. בקמפוסים עזיב זה הימין החשוך, הבריוני, הפאי-שיסטי, כדי מרכאות. כאן גדל מני פוס של פאשיס-סטודנט, דור של מני הינים אשר מחר בשמאלון, גאורה ייראה משה שומר בקמפוס, גאורה בן כערינה, אמנון לין כחכם.** [כתגובה על כך, הלך והתקדם גם בקרב הסטודנטים הערביים תהליך של רדיקלי-זציה, הנוון מן הבריונות היהודית, והמיון אותה. בעיני כמה מן החוגים הערביים באוניברסיטת נראית רק"ח כסמל המימד סדיות המתונה. יתכן שלא ירחק היום ו-י מוקד הלאומנות הפלסטינית הקיצונית בי יותר לא ישכון בבירות, בשכם או בבירי-זית, אלא בקמפוסים הישראליים.

אפשר לטעון כי לפוליטיקה הסטודנ-טיאלית אין כל קשר עם ציבורי-הסטודנטים הכללי. מוסדות הסטודנטים נבחרים על-ידי אחוז קטן של בעלי זכות-הבחירה. הרוב הדומם בקמפוסים עוסק בלימודים, וסולד מפני העסקצניקים. אולם אין לקבט טענה זו. בשום מקום בעולם, שבו ניצח הפאשיזם, לא שוחרר הרוב הדומם מן האחי-ריות לשפיעו.

למי איכפת כיום שרוב הסטודנטים הי גרמניים היו אידישים בראשית שנות ה-30', כאשר השתלטו הנאצים על הקמפוסים? עובדה היא שכמה מן הטיפוסים המבי-חילים ביותר, המסתובבים כיום בויזה הפוליטית, הם פעילי-סטודנטים לשעבר. עובדה היא שכימעט מדי שבוע מתפרסם בכלייה-תיקשורת ספור מגעיל חדש על פגרום מילולי או גופני בקמפוס כלשהו. **ורק הסטודנטים עצמם יודים לעקור מן השורש פירות-כאזשים מצחינים אלה.**